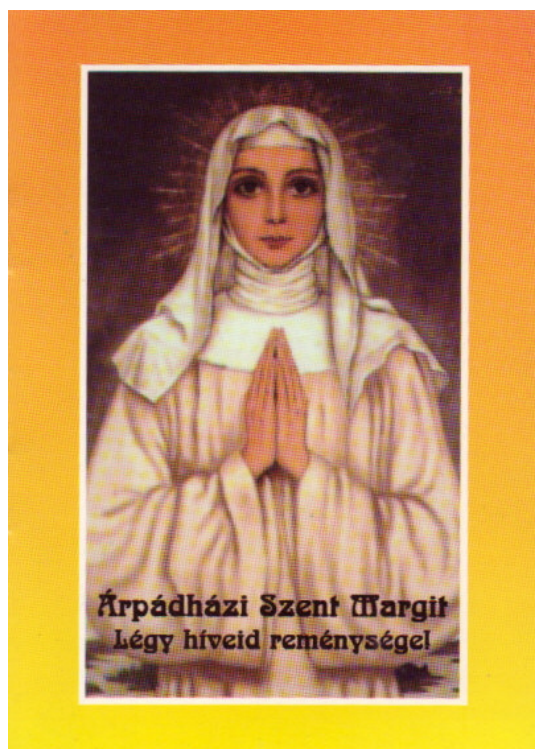

ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGITRA EMLÉKEZVE

Deák Viktória Hedvig O.P. írása nyomán

Árpád-házi Szent Margit ünnepére készülve, elővettem Deák Viktória doktori disszertációjához készített, Szent Margit életével foglalkozó, igen alapos kutatómunkát igénylő könyvét. A mű az átvizsgált forrásmunkák nagy terjedelme miatt közel 500 oldalt tesz ki. Címe:

„ÁRPÁD-HÁZI Szent Margit és a Domonkos hagiográfia”

Az író több forrásmunkából dolgozik, és több, hitelesnek mondható írásművet tanulmányozott át és hasonlított össze, bár ezek között erősen kiemelkedő az ún. „Nápolyi Legenda” kétfajta (*Legenda maior, és a rövidebb, a Legenda vetus*) változata, valamint a szentté avatási peranyag fellelhető része.

Ebből a minden részletében igen gazdag műből történik most – néhány, talán kevésbé ismert részlet felvillantásán keresztül – egy kis visszaemlékezés édes Hazánk nagy szentjére.

* * *

Margit egyik rendtársa, Elena soror mesélte el, hogy egy alkalommal „*a priorissza rászólt Margitra, hogy miért gyötri magát betegápolással? – „Miért dolgozol ily sokat?” – kérdezte. „Ha atyád, a király, vagy édesanyád tudná ezt, rossz néven venné. Erre ő így felelt: Hagyj engem Jézus Nevéért így cselekednem.*”

Margit egy másik rendtársa, Catharina cantrix megkérte őt, hogy „*tanítsa meg őt, hogy hogyan kell Istenhez imádkozni és Őt szolgálni*”. Margit erre így válaszolt: „*Ajánld tested-lelked az Úrnak, és szíved mindig Nála legyen, úgy hogy se a halál, se senki emberfia el ne vonhasson téged Isten Szeretetétől.*”

Ide tartozóan a Legenda szerzője, Garinus fontosnak tartotta megjegyezni, és külön fejezetet is szánt arra a célra, hogy hogyan imádkozott Margit királylány.

Margitnak voltak „saját” imái is, és elmélyültségében sokszor könnyezett. A könnyek adományáról így ír a szerző: „*Margit rendelkezett a Szentségnek az ismertetőjegyével is, mely a szív megtisztulására szolgál*” – írja róla a szerző.

Margit imája olyan mély volt, hogy „*az elragadtatásban a szemlélődés édességét élvezte*”, és szíve az Örök Király Szíve előtt virrasztott. ... Különleges kapcsolatban állt Istennel”.

Catharina soror szerint „*Amikor Margit abbahagyta az imát, akkor olyan szép volt, hogy nem mertek ránézni.*” – „Lelkének belső ragyogása sugárzott ki.” – írja Garinus.

Margit többször kérte Elenát, egyik rendtársát, hogy kísérje el éjszakai virrasztásaihoz. A Jegyzőkönyv alapján (mely a szentté avatási peranyaghoz készült) ő meséli el az alábbi történetet: „*Egy éjszaka a karban tartózkodott a rejtkehelyén, ahol elvonultan szokott időzni és imádkozni, és „minden” ott volt vele szemközt. Így szólt hozzám: Kérlek, maradj itt, és senkinek se mondd, hogy én itt vagyok, és ne engedj senkit sem hozzám jönni, s miután már hosszan imádkozott így, feje fölött tüzes lángot pillantottam meg, s akkor nagyon megijedtem, s nem is mertem odamenni hozzá. Kétszer is jelt adtam neki, de ő nem törődött velem, s nem is válaszolt nekem. Akkor odaléptem hozzá, s megszólítottam: „Nővérem, tűz vagyon fejed fölött!” S akkor Margit szűz a kezét feje fölé emelvén megtapogatta a feje tetejét, s ezt mondta nekem: „Soror, senkinek se szólj erről!” – s a mai napig nem is meséltem erről. De miután a tűz eltűnt, a helyén csodás illat maradt.*”

Vannak bejegyzések, melyek arról szólnak, hogy „*Margit ura volt a természet erőinek*”. Nem ártott neki a tűz, amikor a forró lábast lehúzta a tűzről, és imájának hatására elállt a viharos szél. Egy másik alkalommal viszont a Duna áradását akasztotta meg.

A Jegyzőkönyv több különös esetet is megőriz, ezek közül az egyik arról szól, hogy hogyan „gyógyult meg” a gyóntató fráter szekere: „*Erre a szűz könnyezni kezdett, és áhítatos imádsággal kérte Krisztus jóságát, hogy adja vissza a fráternek a szekeret, hogy elmehessen. Az imádság végeztével a Világ Alkotója kinyújtotta kezét, a*

fadarabok tüstént közeledni kezdtek egymáshoz, mindegyik oda, ahová kapcsolódnia kellett. A kerekek anélkül, hogy bárki hozzájuk nyúlt volna, Isteni erő hatására mozogtak, mivel a Mindenség Alkotója, az Élet Lelke volt a kerekekben, és a kerekek az Élet ösztönzésének irányát követték. Minden jelenlévő látta, a nővérek az ablakon keresztül, a világiak az udvaron, hogy a szekér tökéletesen megjavult, és Az tette ezt, Akinek minden műve tökéletes!” A szekér ép és erősebb lett, mint annak előtte volt.”

A legnagyobb csoda azonban a halott nővér feltámasztása volt. Ágnes soror (a leirat szerint nem tisztázott körülmények szerint) beleesett a kútba, csak nehezen tudták kihúzni: „Keze, lába, testének csontjai a zuhanástól megsérültek, össze voltak törve, zúzódva, mintha bárdal lettek volna össze-vissza vagdalva. Eltört nyaka a fejét nem tudta megtartani, hanem a feje, mint egy halottnak, a vállaira hanyatlott. Kékes színe, az összepréselődött fogak, a törött nyak, az összezúzott test, a természetes szín kihülése, az érzékelés hiánya és a mozdulatlanság nyilvánvalóvá tették mindenki számára, hogy halott. Miközben tehát így feküdt összetörve a nővérek között, azok azt gondolva, hogy sérülése gyógyíthatatlan, és ezért valóban halottnak véelve, hangosan kiabálni kezdtek. Rárohantak Margit nővérré, vádakkal támadtak rá, szemére hányták, hogy megölte Ágnest, és hogy ő volt az oka a halálának. Erre a szent szűz, aki a vádaskodók gyalázkodásait türelmesen kivárta, és akit az őt gyalázók és szidók hangja nem haragra gyújtott, hanem irgalomra indított, az őt szidóknak az üdvösség ígését válaszolta, mert reménye az igazság beszédében volt. Bizakodott, hogy aki életet lehel minden élőbe, és aki a halott lányt szülei házában feltámasztotta, képes ennek a leánynak életét és egészségét is visszaadni. Tehát, újra térden állva és sűrű könnyek között könyörgött az Úrhoz hangos szóval, hogy... szabadítsa meg őt ettől a vádtól.

Így imádkozott tehát: „Úristen, ha úgy tetszik Neked és a Szent Szűznek, a Te áldott Édesanyádnak, szabadíts meg engem ettől a vádtól, és meneküljön meg ez a szolgáló teljesen.” Amikor befejezte az imádságot, Ágnes azon nyomban és egészségesen felkelt. Minden tagja és csontja olyannyira helyreállt és megszilárdult, hogy testének egyik részén sem maradt az esésnek, vagy bármi sérülésnek nyoma. Tüstént a szűz lábához borult, és a szabadulásért hálát adott Istennek, a Szent Szűznek és Margitnak.” – A leirat megemlíti, hogy később ő maga, Ágnes is tanúskodott.

Az Árpád-házi Szent Margitról szóló iratokban külön fejezetek foglalkoznak azzal, hogy „Margitot úgy mutatják be, mint aki rendelkezik a prófétálás és a lélekelbélés adományával.” „A természetfeletti fény sugárzása által ismert lett előtte az, ami minden halandó testben élő embernek természetes módon ismeretlen marad.”... „A bölcsesség jó, kedves és jóságos lelke eltöltötte a szűz lelkét mézédés szelídségének legelső és legtisztább gyümölcseivel.”

Egy alkalommal Margit így szólt egyik társnőjéhez: „Mi az, hogy fájdalmaid miatt a renden kívülre gondolsz? Test szerint gondolkodsz. ... Vesd pillantásodat az Úrra, Ő majd gondoskodik rólad, és nem hagy vigasztalás nélkül.”

A „Hazáért felajánlott gyermek” már kisgyermek korában szorososan kapcsolódott Jézushoz, és a prófétálás adománya már korán megmutatkozott. A Jegyzőkönyv megemlíti több esetet, de talán a legelsőek közül, Margit kb. 2-3 éves korából származik az a történet, amelyet az elbeszélések során többen is megemlítenek:

„Béla király, Margit atyja nagy hadsereggel hadba indult az osztrák herceg ellen, de előtte megkérdezte lányától, amikor az még kicsi volt: „Mit fog csinálni atyád a hadsereggel?” S a lányka, aki akkor még alig tudott beszélni, így felelt: „Atyám meg fogja ölni ellenfeleit, és megfutatja ellenségeit.” S így is történt.”

Egy másik leírás ugyanennek a történetnek az „időben való” folytatását is elmondja. „A szűz anyja, a királyné megfontolva, hogy a háború kimenetele bizonytalan lehet, és mert kérni akarta az Égi Király segítségét a királyért, a monostorba ment, hogy áhitattal imádkozzék. Az anya megkérdezte leányától: „Mit csinál most a hadseregben atyád?” A leány, akit a Szentlélek belül figyelmeztetett és megvilágított, így válaszolt neki: „Atyám megölte ellenségét, és mivel a vezér elesett, összes ellenségeit megfutatította.” Így is történt. Ugyanis a király megölte a herceget, és miután az elesett, a többiek megfutottak...”

* * *

A különböző írásmunkák több száz megvizsgált esetet tárnak fel, közte azokat is, melyek a már életében szentként tisztelt Árpád-házi királylány sírjánál és halála után történtek, melyeknek száma messze meghalad minden mértéket.

Csoda-e, ha a néphit szerint a Szűzanya, mindenkinek Édesanyja, édes Hazánk Védő Nagyasszonya annyira szerette Margit királylányt, hogy halála után Maga mellé ültette a Mennyben.

És azóta, ha a Hazával baj van, Szent Margit az Égi Világból, a Szűzanya oldaláról, teljes szellemi erejével és hűségével támogatja az Örök Király Isteni Igazságért küzdő választottjait...

A Szent Margit életét bemutató rövid kis ismertetőben azt írja Szerencsés Zsolt plébános atya: **„Margitot, a magyar király leányát Szent Margittá magyarsága és kereszténysége tette.”** – Így, együtt a kettő!

Végezetül pedig álljon itt egy reá emlékező, mai prófécia, amely néhány évvel ezelőtt íródott, de ma is nagyon aktuális:

ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGIT IMÁJA

A szűk kis ablakrésen betör egy Fénysugár,
s vetül a földre, hol az oltár előtt imádkozik a királyleány.
Könnyek csorognak arcán, csillagszeméből,
kihunyni látja a Fényt az emberek szívéből.

Teste térdel csak ott, lelke magasan ível, messzire száll,
madártávlatból látszik csak alatta az idő és a táj.
Századokat fog át, előre, s hátra is talán:
Mikor tűnik fel végre a Haza egén a Szivárvány?
Látja a csatákat, hosszú, véres küzdelmeket.
Hogy feledheti így el az ember az Isteni Eredetet!?
Látja az ármányt, mit e nép rengetegszer átél,
alig van, ki nemesen áldoz a Hazáért!
Látja a szétdarabolt, becsapott országot, s embersorsokat,
s köztük az Isteni Szeretet sorra mind elakad.
Vak gyűlöletet lát, vicsorgó ellenfeleket,
viseli az ország s a nép a nehéz keresztet.

**„Uram Isten segíts! Mentsd meg ezt a Hazát!
Szívünk minden csepp vére Hozzád kiált!
Nézd az igazakat, kik Éretted kiállnak,
hogy hűséget valljanak Istennek, országnak.
Fogadj el váltságul engem, Jó Uram, ha lehet,
felajánlom Néked tetteim, s egész életemet.
Imádkozom azért, ki szenved, s léte tehetetlen,
kérek az helyett is, kinek szíve lett kegyetlen!
Imádkozom azért, ki nem tud kérni Téged,
mert szívében a gyűlölet hitetlenséget kelt!
Fordítsd el haragod Jó Uram a szeretetlenektől,
kapjanak egy újabb esélyt Szereteted Kegyelmeiből!
Nézd az országot, mi darabokban hever,
tölts fel minden szívet igaz szerelemmel!
Áldd meg az anyákat, kik gyermeket nevelnek fel,
s az apákat, kik létért küzdenek bölcs szeretettel.
Add, hogy megforduljon minden, ami kín,
Rend, s Béke legyen, Áldásod legyen a gyógyír.
Vezesd Te nemzetünk, halljad meg az imát,
ne hagyj hiába könnyezni népünk Boldogasszonyát!”**

Erősödik a Fény a résnyi ablakon át,
fénysugár hoz egy vidáman éneklő pacsirtát.
Isten küldötte, Hajnal Hírnöke,
eljött, hogy énekével a Teremtőt dicsérje.
Éled a királylány, száradnak könnyei,
szíve szerelemmel és étellel van teli.
**„Hála Néked Uram, hogy szavam meghallottad.
Vezesd hát népünket, s add Áldásodat!”**
Ámen.

Sok ima száll Szent Margithoz manapság is, s ezért **MOST**, ez alkalommal is kérjük, megerősítetten kérjük, hívjuk őt szívből, mert a Hazánk nagy veszélynek van kitéve!

Hívjuk, kérjük MA is, hogy Árpád-házi Szent Margit az Égi Világból, a Szűzanya oldaláról, teljes szellemi erejével és hűségével támogassa az Örök Király Isteni Igazságért küzdő mai választottjait...

2013. január 17.

Szeretettel: M.G.Mária

www.marianus.eoldal.hu